

शिल्पशा

“गृहा वास्तुशास्त्रोदधी राजयोग्या
 अनन्ता हि सन्धय तभ्यः कियन्तः ।
 मयोक्ताश्च योग्या नृपाणां समृद्धौ
 सुयो भान्वितास्तौ च कल्पादाश्च ॥
 त्रिशालं गृहं टिक्श्ये ऋत्विज्युग्मं
 मुखे वीथिकाश्च च षड् दारुमध्यम् ।
 गुणालिन्दचातुर्द्विं चैकवक्त्रं
 गवाक्षश्च कोणे च भद्रं विधेयम् ॥
 मुखे भद्रके श्रीधरं माण्ड्युक्तं
 तथा भूमिका पञ्चसत्तैकभूम्याम् ।
 विनाच्छादनं मण्डपं वेदवक्त्रं
 रिपुघ्नं गृहं राज्यवर्द्धन्यमेतत् ॥
 मध्ये निम्नस्वङ्गपाशं तथोच्चैः
 शस्तं देवं पुत्तनाशाय गेहम् ।
 स्तम्भश्रेणी मध्यमानेन कार्या
 न्यूनाधिक्ये नैव पूज्या न च श्रीः ॥
 हीनस्तम्भे शालयोर्बाह्यपट्टे
 नो वेद्यः स्यादन्यतो वेध एव ।
 भूमिर्ज्ञेयं रुद्रसंख्याप्रमाणं
 तुल्या नेष्टा वर्धमानाः शुभाः स्युः ॥
 माहं त्रयेण विभजेत् करतत्त्वसंख्य-
 मध्ये नवांशमुदितश्च कारार्हभित्तिः ।
 स्तम्भाश्च षोडशगृहैऽपि च भद्रकेषु
 दत्तैर्मिताश्च सकलाश्च चतुर्मुखं स्यात् ॥
 भद्रं च भूमिद्वयमूर्धमाण्डं
 सार्धंभूमं कथितश्च गेहम् ।
 प्रतापवर्द्धन्यमिदं नृपाणां
 लक्ष्मीविलासश्च वदामि तस्मात् ॥
 स्तम्भा दश दश भद्रश्चकं
 षोडशमध्ये तन्मरूपम् ।
 मदनशरावनिमाण्डसमेतं
 लक्ष्मीः कर्मकरोति च नित्यम् ॥
 भागाः पञ्चगुणाश्च पञ्च भवनं षड्विंशता
 स्तम्भकैः
 कुण्डो घार्हपदे च नन्दपदकैर्भद्रं चतुर्द्वारकैः ।
 भद्रे वैगुणभद्रकाणि सकलेऽष्टाशौतिका स्तम्भका,
 माण्डं भूव्रितये च सार्धं शरभूः स्याच्छ्रीनिवास
 गृहम् ॥
 मध्ये स्तम्भशतश्च भागसमके भित्तिचतुर्द्वारकं
 सप्तांशाद्रिशरांशरामसहितं भद्रं चतुस्त्रिंशता।
 पट्त्रिंशत् द्विशती च ते तु सकलः स्तम्भाः
 शितौ पूर्वतो
 नाम्ना तत् कमलोद्भवश्च कथितं भूम्यर्द्धसप्ता-
 न्दितम् ॥
 इत्यंशोदयकं विभज्य नवधा कुम्भी भवेद्भागतः
 पादोनं भरणं शिरश्च कथितं पट्टः सपादो
 भवेत् ।
 स्तम्भः पञ्चपादोनभाग उदितः कोणाष्टद्वत्तस्तथा
 भागार्धेन जयन्तिका निगदिता सा तन्मकशो
 परि ॥
 गृहस्योदयं द्विभूमिगैर्ध्रिभाण्डं
 द्विभागेन कक्षासर्गं वेदिका स्यात् ।

शिल्पशा

त्रिभागेन तत्कण्ठो निम्नमेवं
 गृहस्योदयार्धेन पीठं नृपाणाम् ॥
 उत्तानपट्टो नृपमन्दिरेशी
 हस्तौ च हस्तौ द्वियवोन्नतः स्यात् ।
 पाषाणतः सौख्यकरो नृपाणां
 धनक्षयं सोऽपि करोति गेहे ॥
 सुधेष्टके शर्करया विद्युक्ते
 सकर्करैस्तैः सुदृढा गृहे भूः ।
 शस्ता न शस्तं भवनेषु चित्रं
 कपोतगृह्णाः कपिकाकरोद्गम् ॥
 शुचोऽलिन्दविशेषतश्च सकला भूम्यौचरण्णा-
 न्विता
 कायोनाप्यथ मत्तवारण्युतं माण्डं तथार्धो-
 दयम् ।
 मौडो भद्रचतुष्पिकाभिर्द्वितो मण्डेन युक्त-
 स्तथा
 मङ्गैस्तुल्यसपादकैस्तु मुकुलो वा श्रीर्षकैः
 शिखरः ॥
 राज्ञो गृहं हृन्दचतुयं स्यात्
 तथैव षण्णकलसेन युक्तम् ।
 तुङ्गारसंश्रव्य सिंहकर्णः
 प्रासादके तेऽपि षड्वे गस्ताः ॥
 षड्जातिगेहं षण्णपर्णपट्टै-
 वैशैः कडैर्वापि मृदा शिलाभिः ।
 षड्प्रकारैः कथितश्च षड्भि-
 र्शौकप्रसिद्धा च परीचणीयम् ॥”
 इति राजगृहादि ॥३॥
 “वामे भागे दक्षिणे वा नृपाणां
 त्रेधा कार्या वाटिका क्रीडनार्थम् ।
 एकद्वित्रिर्द्वन्द्वसंख्या शतं स्यान्-
 मध्ये धारामण्डपं तीययन्तः ॥
 क्षेत्रं मत्तविभागभाजितमतो भद्रश्च भागत्रयं
 तन्मध्ये जलवापिकाग्निनपदेरैकांशतो वेदिका
 स्तम्भोर्द्वादशभिश्च मध्यरचितः कोणेषु कृपाश्वितः
 कर्त्तव्यो जलयन्त्र एष विधिवत् भोगाय भूमौ-
 मुजाम् ॥
 तस्यां चम्पककुन्दजातिसुमनोवज्राः सुनि-
 र्व्यालुका
 जातोद्देशसमानकेतकिरपि श्वेता तथा
 पाटला ।
 नारङ्गः करुणा वसन्तलतिका चारुत्तपुष्पादिकं
 जम्बीरो वदरी च पूगमधुका जम्बूच चूतद्रुमाः ॥
 मालूरः कदली च चन्दनवटावस्त्रयपथ्याश्रिवा-
 चिष्वाशोककदम्बनिम्बतरवः खर्जूरिका
 दाडिमौ ।
 कर्पूरागुरुकिंशुका हयगिणुः पुन्नागको निम्बुकी
 प्रोक्ता नागलता च बौजनिभृता स्यात् तिन्दुकी
 लाङ्गली ॥
 द्राक्षैला शतपत्रिका च वज्रुला वसूकरंको-
 लकी
 शाकस्तान्तमाङ्गलौ सुनिदरो मन्दारपारि-
 द्रुमौ ।

शिल्पशा

चन्ये भोज्यविचित्रखाद्यसुफलास्ते रोपणीया
 बुधैः
 यथाप्रोति न भूतले शुभतस्तुस्तचम्पकान्
 वापयेत् ॥
 भास्त्रानं प्रतिपेचनाय च षठीयन्त्रस्तुषारोद्भवे
 दोला श्रीजनखेलनाय रुचिरे वर्षावसन्तोत्-
 सवे ।
 बालाप्रीट्टबधूसमध्यवनितागानैर्मनोहारिभि-
 र्गीर्षे शारदकेऽथ शीतलजलक्रीडा शुभे
 मण्डपे ॥
 इति वाटिका ॥३॥
 “तुरङ्गमाणां गृहवामभागे
 शाला चतुषष्टिकरा विधेया ।
 शतार्हतो मध्यमिका च दैर्घ्यं
 कनीयसी तैर्दशभिर्विहीना ॥
 व्यासे च व्यष्टा तिथिहस्तमाना
 त्रयोदशैकादशकैः क्रमेण ।
 तद्वाह्यभित्तिश्च करप्रमाणा
 पञ्चाहं पञ्चाश्विकरोदया स्यात् ॥
 तेजोहानिमपीहया विदधते पूर्वापरास्या
 नृणां
 ते याम्योत्तरतो सुखादि सततं कीर्त्तियंशो
 धान्यकम् ।
 कर्त्तव्यो धिषणं प्रतीह कलसखानं दिहस्योदयं
 तस्यास्तोरणसुष्कितश्च सुनिभिर्हस्तैः सुयोभा-
 न्वितम् ॥
 षष्ट्या साधुहयाङ्गुलैर्निगदितो वेदाङ्गुलेनाधिकः
 श्रीवस्वस्वहिलाव एव च मनोहारी हिससा-
 ङ्गुलः ।
 रागाद्यङ्गुलकैस्तु वाजिविजयोऽश्रीत्या तथा
 भैरवः
 शान्ताख्यस्तु युगाष्टमात्र उदये मार्गं हरैः
 समधा ॥”
 इत्यश्वशाला ॥ ३ ॥
 “सिंहद्वारं पूर्वमानेन कार्यं
 त्रिद्वारा वा मालिका स्तम्भश्रीर्षे ॥
 स्यातां मध्ये ताडकौ रक्षणाथं
 तुष्यौ भागेनाधिकौ वापि सार्धौ ॥
 भागे दक्षिणवामके च करिणां शाला हरै-
 र्द्वारतः
 कर्त्तव्या सुदृढोन्नता च कलसैर्षण्डादिभि-
 र्भूषिता ।
 संकीर्णो रसनो नगैर्निगदितो मन्दा मृगा-
 चाष्टतः
 सर्वेषूत्तमभद्रजातिरुदितो नन्दैः करैर्कच्छितः ॥
 इति गजशाला ॥३॥
 “षष्टीत्तरहस्तशतं षष्टुले
 नृपालयं चोत्तममेव तस्मात् ।
 षष्टाभिरष्टाभिरतो विहीनं
 पञ्चैव भागाधिकतोऽपि दैर्घ्यं ॥
 अशौतितो रागकरैश्च हीनाः
 पञ्चालया भूपसुतप्रियाश्च ।